Contributed by SAP
vrijdag, 15 januari 2010 - Last Updated vrijdag, 15 januari 2010

Door zijn omvang en het aantal slachtoffers heeft de krachtige aardbeving die Haïti verwoestte terecht de publieke opinie wereldwijd geraakt. Er vielen tienduizenden slachtoffers en een groot gedeelte van de infrastructuur van het land is verwoest. Maar de “natuur” is niet alleen verantwoordelijk voor zo’n catastrofe, althans wat de omvang van zijn gevolgen betreft. Het groot aantal doden en gewonden wordt ook en vooral verklaard door de extreme armoede die het land kent, en waardoor de hulp- en gezondheidsdiensten leeggebloed of zo goed als onbestaande zijn in sommige gebieden.

Want, als een aardbeving, a priori, een min of meer onvoorzienbaar natuurfenomeen is, dan is armoede dat niet. Zij is het directe resultaat van bewuste keuzes, van bewust gevoerde politiek door de bezittende klassen, door imperialistische grootmachten en hun internationale organismen.

Met een bevolking die met bijna 90% onder de armoedegrens leeft, is Haïti het armste land van het Amerikaanse continent en van het Westers Halfrond. Op wereldschaal staat het op de 146e plaats van 179 van de menselijke ontwikkelingsindex opgesteld door UNPD (het ontwikkelingsprogramma van de Verenigde Naties). Al tientallen jaren is Haïti de speelbal van machinaties en van de neo-koloniale uitbuiting door de imperialistische krachten, met Frankrijk en de USA op kop.

Deze machten hebben onophoudelijk ,elk om beurt , regimes op de troon gezet en gesteund die in hun voordeel waren –zoals de dictatuur van de Duvaliers van 1957 tot 1986 of met een staatsgreep in 2004- en die de rijkdommen hebben gestolen en het volk verarmd t.v.v. kapitalistische multinationals.

De neoliberale politiek die opgelegd werd door instellingen zoals de Wereldbank of het IMF heeft de

lokale landbouw op de knieën gekregen en tienduizenden boeren gedwongen om zich op te hopen in armtierige woningen in de steden. De aardbeving heeft hele wijken in deze sloppenwijken weggemaaid.

Deze neoliberale politiek heeft de inkomens verminderd en sociale diensten ontmanteld, in de eerste plaats de gezondheidssector. Het is nog maar enkele maanden geleden dat de regering van René Préval op brutale wijze – en met hulp van UNO soldaten- een sociale beweging neersloeg die een loonsverhoging van 1,7 tot 5 dollar eiste in de gezondheidssector. De kindersterfte bedraagt 80 op 1000 geboortes. Voor de aardbeving had meer dan 40%van de bevolking geen toegang tot gezondheidszorg en voor de vrouwen loopt dit op tot 60%.

De SAP is solidair met het Haïtiaanse volk die vandaag een bijkomende tragedie ondergaan na al die andere tragedies die het imperialisme veroorzaakte. Wij roepen alle werkmensen en hun syndikale organisaties op om aan hun Haïtiaanse broeders en zusters hun steun te betuigen.

Maar men moet zonder dralen het systeem en zijn verantwoordelijken aanklagen die dit land in uiterste miserie hebben gestort en alzo het aantal slachtoffers hebben vergroot. Want, vanaf het moment dat de media-aandacht verslapt, zal het Haïtiaanse volk blijvend te lijden hebben van de gevolgen van de catastrofe en van de voortzetting van dezelfde politiek die hen in armoede houdt.

De hulp aan het Haïtiaanse volk gebeurt best door onmiddellijke materiële steun, maar die zal niet afdoende zijn als die niet gepaard gaat met de eis aan onze regeringen voor een onvoorwaardelijke opheffing van de schuld van Haïti; met de teruggave van de door dictators ontstolen tegoeden van de bevolking –die zich bevinden in Zwitserse kluizen en andere fiscale paradijzen!- en door herstelbetalingen door de imperialistische machten. Deze fondsen moeten rechtstreeks en democratisch beheerd worden door het Haïtiaanse volk zelf, d.m.v. haar sociale organisaties, gemeenschappen en vakbonden.

Socialistische ArbeidersPartij (SAP), 13 januari 2010